

рятъ: Ный, сынове-тѣ ни, и дѣщери-тѣ ни, смы мнозина; за това да земемъ жи-
3 то, да ядемъ, и да живѣмъ. И имаше
другы да говорятъ: Ный даохмы на за-
логъ нивя-та си, лозія-та си, и кѣщи-тѣ
си за да земемъ жито по причиних на
4 гладъ-тѣ. Имаше още и другы да говорятъ:
Ный надѣ нивя-та и надѣ лозія-та си зѣх-
мы на заемъ сребро за царески-тѣ дано-
5 цы. А сега «снага-та ни въ като снага-та
на братія-та ни, чада-та ни както чада-та
имъ: и ето, *ный подчинихмы сынове-тѣ
си и дѣщери-тѣ си въ работѣ, за да сѫ
раби, и единъ отъ дѣщери-тѣ ни сѫ заве-
дены въ порабощеніе: и нѣма ишио въ
нашѣ-тѣ власть, защото други иматъ
нивя-та и лозія-та ни.

6 И оскѣрихъ ся твърдѣ много, като
7 чухъ выкъ-тѣ имъ и тѣзи думы. И раз-
мыслихъ въ себе си, и обличихъ благородны-тѣ и кметове-тѣ, и рѣкохъ имъ:
«Вы земате лихвѣ всякой отъ брата си.
И свыкахъ противъ тѣхъ голѣмо събра-
8 ніе, Та имъ рѣкохъ: Ный споредъ силж-
тѣ си, «искушихъ братія-та си Іудеи-тѣ,
9 продаден-тѣ на язычници-тѣ: а вы са-
ми ще продадете ли братія-та си? ще ся
продадѣтъ ли тѣ намъ? А тѣ мълчахъ,
9 и не намѣрихъ отвѣтъ. И рѣкохъ: Не е
добро това ишио което вы правите: не
тробува ли да ходите ^жвъ страхъ-тѣ на
Бога нашего, ^жза да ишио не укорявять я-
10 зычници-тѣ, врагове-тѣ ни? И азъ, още
и братія-та ми, и раби-тѣ ми, заемишли
смы имъ сребро, и жито. Но да оставимъ,
11 молїхъ, това изыскуваніе. Вѣрнѣте имъ,
проче днесъ, нивя-та имъ, лозія-та имъ,
и маслины-тѣ имъ, и кѣщи-тѣ имъ, и
стотно-то отъ сребро-то, и отъ жито-то,
и отъ вино-то, и отъ елей-тѣ, което изы-
12 скувате отъ тѣхъ. Тогазъ рекохъ: Ще
отдадемъ ^{есичко}, и не щемъ да искали
нишо отъ тѣхъ: така ще направимъ, как-
то ты казувашъ. Тогазъ повышахъ свя-
щенници-тѣ чѣрезъ които ^жзѣхъ клѣтвѣ
отъ тѣхъ, че ще направятъ споредъ това
13 слово. ^жОтъсихъ още и пазухѣ-тѣ си, и
рѣкохъ: Така да отъсри Богъ вселнаго
человѣка отъ домъ-тѣ му, и отъ трудъ-
тѣ му, които не свирши това слово, и
така да бѫде отъсентъ и празднѣ. И рекохъ
всичко-то събраніе: Аминъ, и про-
славихъ Господа. И ^жнаправихъ людіе-
тѣ споредъ това слово.

14 А отъ който денъ ми ся заповѣда да
съмъ областникъ надѣ тѣхъ, въ земѣ-тѣ
на Іудѣ, отъ двадесето-то лѣто ^ждо три-
десетъ и второ-то лѣто на Артаксерска

царя, дванадесетъ години, азъ и братія-
та ми ^жне ядохмы хлѣбъ-тѣ на област-
никовъ.

15 А първи-тѣ областники, които бѣхъ
преди мене, бѣхъ товаръ на людіе-тѣ, и
освѣнь четыридесетъ сикли сребро, зѣ-
махъ отъ тѣхъ хлѣбъ и вино: още и ра-
би-тѣ имъ властвувахъ надъ людіе-тѣ:
но ^жазъ не правѣхъ така, ^жпонеже ся
16 боехъ отъ Бога. Още и прилѣжахъ въ
работѣ-тѣ на тѣзи стѣни, и нивѣ не
купихмы: и всички-тѣ ми раби бѣхъ съ-
17 брани тамъ за тѣзи работѣ. Имаше още
на тръпезаж-тѣ ми сто и петдесетъ мѣ-
жжие отъ Іудеи-тѣ и кметове-тѣ, и които
идѣхъ при насъ отъ язычници-тѣ що бѣ-
18 хъ около настъ. А ^жвсякъ день това що
ся готвѣше за мене, бѣ едно говедо ^и
шесть избранны овцы: и птицы ся го-
твѣхъ за мене, и единъждѣ въ десетъ дни
изобилно отъ всяканѣ видѣ вино: ^и съсъ
всичко това не поискахъ хлѣбъ-тѣ
на областникъ; защото рабство-то бѣ
тежко вързъ тѣзи людіе.

19 ^жПомени мя, Боже мой, за добро, по
всичко колкото направихъ за тѣзи людіе.

ГЛАВА 6.

1 А като ^жчухъ Санаваллатъ, и Товія, и
Гисамъ Аравянинъ-тѣ, и други-тѣ отъ
врагове-тѣ ни, че азъ заградихъ стѣни-
тѣ, и не останахъ вече проломъ въ неї,
^жако и да не бѣхъ до онова врѣме ту-
риль двери на порты-тѣ, Санаваллатъ и
Гисамъ ^жпроводихъ до мене, и казува-
хъ: Ела, та да ся съберемъ въ ^инѣкое отъ
села-та на ^жОново-то поле. ^жНо тѣ мыслѣ-
3 хъ да ми направятъ зло. И проводихъ
имъ вѣстители, и казахъ: Голѣмо дѣло
правїж, и не можж да слѣзж: защо да
4 прѣстане дѣло-то, като го оставїш азъ и
слѣзж при вѣсъ? И проводихъ при мене
четири пѣти, по тойзи начинъ: и азъ имъ
отговорихъ все така.

5 Тогазъ Санаваллатъ проводи при мене
рабѣ-тѣ си исто така, петъ пѣти, съ
6 отворено писмо въ рѣкѣ-тѣ му, Въ
което бѣ писано: Чу ся между язычни-
ци-тѣ, и Гисамъ казува, че ^иты и Іудеи-
тѣ мыслите да ся подигнете: ^и споредъ
тѣзи думы, за това ты градиш стѣни-
7 тѣ, за да имъ станеш царь. Поставилъ
си още и пророци, да вѣкатъ за тебе въ
Іерусалимъ, и да казуватъ: Царь има въ
Іудѣ: и сега ще си извѣсти на царя
споредъ тѣзи думы. Но ела сега и да ся
8 съвѣтувамъ купно. Тогазъ проводихъ при

6 Иса. 58; 7.
7 Иса. 21; 7. Лев. 25; 39.
8 Иса. 22; 25. Лев. 25; 36.
9 Иса. 22; 12.
10 Лев. 25; 48.
11 Лев. 25; 36.
12 Цар. 12; 14. Рим. 2; 24.

1 Пет. 2; 12.
2 Езд. 10; 5. Іер. 34; 8, 9.
3 Мат. 10; 14. Дѣян. 13; 51.
4 18; 6.
5 4 Цар. 23; 3.
6 Гл. 13; 6.
7 1 Кор. 9; 4, 15.

8 Кор. 11; 9; 12; 13.
9 Ст. 9.
10 2 Цар. 9; 7. 3 Цар. 18; 19.
11 3 Цар. 4; 22.
12 Ст. 14, 15.
13 Гл. 13; 22.

1 Гл. 2; 10, 19; 4; 1, 7.
2 Гл. 3; 1, 3.
3 Прѣт. 26; 24, 25.
4 1 Мт. 8; 12. Гл. 11; 35.
5 Псал. 37; 12, 32.
6 Гл. 2; 19.